

بسم رب المهدی (عج)

دوره آموزش مباحث مهدویت

جلسه صد و بیست و پنجم

تربیت رسانه ای و نسل منتظر

قسمت نهم

استاد نصرالله پور

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

بحث ما رسید به اینجا که یک سری راهبردها را برای حل تعارض در
برخورد با رسانه ها مطرح کردیم.

راهبرد اول روش اجتناب، سکوت و تغافل و روش شتردیدی ندیدی
بود.

راهبرد و روش دوم روش رفتار دوستانه و مهربانانه و ارتباط عاطفی و

پاداش در نظر گرفتن هست که یک وقت هایی در تربیت رسانه ای

بایستی برای بچه پاداش در نظر بگیریم. مثلاً فرزند ما سه ماه هست که

از قوانین رسانه ای تخطی نکرده برای او یک جایزه در نظر بگیریم البته

باید دقت بکنیم که قرار نیست او را در واقع شرطی کنیم به تشویق.

گاهی نیاز به خریدن موبایل را با یک نیاز دیگری مثلاً به وسیله عامل

تشویق کردن تبدیل کنیم و تاخیر بیندازیم. مثلاً بعد از کنکور یک

موبایل خوب برات میخرم.

باید دقت کنیم منظور از جایزه پول و خرید نقدی نیست گاهی اوقات

یک قرار بگذاری و او را استخر یا تفریح یا مهمانی ای که علاقه دارد

ببرید پیشنهاد جذابی برای فرزند است

این تشویق ها باعث می شود انگیزه بچه ها برای پیروی از قوانین بیشتر شود.

در چالش های رسانه ای گاهی می توانیم از تشویق های عاطفی هم استفاده کنیم.

خیلی از ناهنجاری های فرزندان ما در فضای رسانه ریشه اش کمبودهای عاطفی هست که در خانواده هست. گاهی اوقات ممکن هست شما با عاطفه و محبت بسیار زودتر بتوانید نتیجه بگیرید.

ممکن است فرزند شما به محض اینکه از جمع دوستانش برمی گرده با طلبکاری یک درخواست رسانه ای نادرستی را از شما طلب بکند و مطرح بکند مثلاً بگوید من آخرین مدل گوشی مدل آیفون می خواهم شما می توانید با یک برخورد تندی او را سر جای خود بنشانید و می توانید به جای ایجاد درگیری و رفتار خشمگینانه با او همراهی کنید و فضا را صمیمانه کنید و ابتدا با روش عاطفی و تشویقی در واقع او را درک کنید و بگویید منم مثل خودت بودم با محبت رفتار کنید لبخندی بزنید و ارتباط عاطفی برقرار کنید و در واقع آن مشکل و چالش را به یک فرصت تبدیل کنید که در واقع یک فرصتی بشود برای رشد تربیتی فرزند نوجوان شما.

به نظر می آید که این رفتار بهتر است.

وقتی که ما از روش عاطفی و تشویقی و از این راهبرد حرف می زنیم از

نقش مادر نمی توانیم غافل شویم. زبان محبت و نگاه پر مهر و محبت

مادر در تربیت فرزندان نقش معجزه آسایی دارد. خیلی از مادران از این

نقش خدادادی غافل هستند فقط کافی هست که برای بچه ها واقعا

مادری بکنید و به این ظرفیت الهی ایمان بیاورید و این ظرفیت مادری

کردن ، محبت کردن، زبان محبت، آغوش محبت مخصوصا در دوران

کودکی بچه ها خیلی پررنگ هست اما در اوج نیاز بچه ها به این محبت

اکثر مادرها کم توجهی می کنند برای این روش و این مادری کردن.

مادر برای تربیت در سنین بلوغ و سنین بالاتر نوجوانی بیشتر دنبال ابزارهای تصنعی هست غافل از اینکه خدای متعال عصای معجزه گری به نام زبان و نگاه و آغوش پر مهر و محبت مادر در اختیار او قرار داده کافی هست با این روش خیلی از بحران ها و چالش های بچه ها رفع کند و تخلیه کند.

زبان امیدبخش مادرانه می تواند خیلی از مشکلات فرزندان را برطرف کند.

باید توجه کنیم هیچ آغوشی گرمتر از آغوش مادر و هیچ پناهگاهی امن تر از آغوش مادر نیست.

ما می خواهیم به رقابت با یک نامادری برویم که متاسفانه دایه ی
مهربان تر از مادر شده و فرزند ما با او انس زیادی گرفته لذا باید سعی
بکنیم قبل از رسانه و قبل از اینکه رسانه پناهگاه فرزند ما شود مادر
فرزند را در آغوش بگیرد و پناه فرزند شود.

اگر بچه ها به غوش رسانه پناه بردند در واقع هوای شما مادران در
تربیت خواهند شد و کار خودشان را خواهند کرد. گاهی اوقات فرزند
شما با توپ پر می آید سراغ شما و درخواستی را مطرح کند شما نباید
سریع تسلیم شوید و ابتدا با بچه همراهی کنید و حق را به او بدهید.

ممکن است دوست شما تحت فشار باشد و نیاز به تخلیه داشته باشد و
نیاز داشته باشد به او بگویید هر چه دل تنگت می خواهد بگو

با صبر و حوصله مساله را حلاجی کنید و ابتدا متوجه شوید مشکل کجا

هست و در گفتگوی بعدی مساله را حل بکنید. در برخورد اول سعی

نکنید که همه مشکلات را یکجا و در همان جلسه حل کنید.

با آرامش ابتدا گوش کنید و حرف های بچه را بشنوید و بدانید مشکل

فرزندتان چیست؟

این هم راهکار دوم بود که برای حل چالش فرزندان از آن استفاده می

کنیم.

راهبرد و روش سوم تهاجمی هست.

گاهی اوقات فرزند ما از خط قرمزهای اخلاقی و رفتاری در رسانه و یا حتی غیر رسانه عبور کرده و مساله گاهی حاد و پیچیده می شود اکثر پدر و مادرها در این مرحله از کوره در می روند و از برخوردهای قهری استفاده می کنند.

اما می توانیم از یک راهبرد دیگر استفاده کنیم مثلا اگر شما تخلف را دیدید اشتباه فرزندان را دیدید و از خطوط قرمز شما عبور کرده می توانید تنبيه کنید اما در عين حال كه مقتدر هستيد با محبت هم هستيد و مهربانی خودتان را فراموش نمی کنید.

اما آسیبی به دنبال نداشته باشد. حس این تنبيه از خود تنبيه مهم تر است.

گاهی اوقات محبت و مدارا و تغافل سازنده انجام می دهیم اما باز هم

بچه ها خطوط قرمزی را که ما مشخص کردیم از آنها عبور می کنند.

در این مرحله از بهترین روش های تنبیه مثل کم توجهی کردن یا قهر

کردن هدفمند استفاده می کنیم. گاهی برآورده نکردن نیازهای آنها

مثل پارک و سینما رفتن یا مهمانی را کنسل کردن.

در اجرای قانون انعطاف هم داشته باشیم. بچه ها کم کم یک مسیر

تعادلی را پیدا کنند در کنار اقتدار منطقی بایستی که یک نرمش

قهرمانانه ای هم داشته باشید.

می خواهیم میزان استفاده از رسانه را مدیریت کنیم.

جایگاه پدر در تربیت رسانه ای برای روز مبادا هست و در کارهای

جزئی مادر کارها را مدیریت می کند.

پدر فرایند را تسهیل می کند.

اما وقتی چالش عمیقی بر سر مساله رسانه شکل می گیرد پدر نقش

خود را ایفا می کند و خط قرمزهای خانوا را بازگو می کند و هشدارهای

لازم را به فرزندش می دهد.

یک راهبرد دیگر راهبرد مذاکره واجهه سازی بچه ها هست که در

برخورد رسانه ای و چالشی که دارند بایستی والدین با بچه ها گاهی

اوقات گفتگو نند و مذاکره دو طرفه داشته باشند.

در مجموع در واقع تجربه و شناخت و پختگی ای که پدر و مادر باید

داشته باشند حرف اول را می زند.

چون ما با یک دوران بحرانی بلوغ و از طرف دیگر با بروز توانمندی های

خاص و ویژه در بچه ها مواجه هستیم.

در این روش ، پدر و مادر و بچه ها در واقع یک بده بستانی با هم دارند.

در قبال محدودیت هایی که برای بچه ها قائل می شوند در قالب گفتگو

و مذاکره برگ برنده هایی هم برای بچه ها رو می کنند و امتیازاتی را

به بچه ها هم می دهند.

روش دیگر در حل چالش های رسانه ای بحث معامله یا مباحثه هست
که در برخورد با فعالیت های رسانه ای بچه ها بایستی از این روش هم
استفاده کنیم.

گاهی اوقات پدر و مادر باید برای اینکه آسیب های رسانه ای بچه ها را
کم بکنند با بچه ها معامله و مصالحه می کنند.

گاهی کوتاه می آیند گاهی ر یک موضوع و حوزه دیگری امتیاز می
دهند گاهی یک جایگزین رسانه ای به بچه ها پیشنهاد می کنند باید
حساب شده باشد.

در تعامل و برخورد با بچه هایی که میزان گرفتاری آنها در رسانه زیاد

هست یا دچار اعتیاد به رسانه شده اند دیگر با روش های دم دستی

نمی شود برخورد کرد و مساله را حل کرد.

باید از روش های هدفمند بهره گرفت.

بقیه مباحث ان شاءالله در جلسات آینده مطرح می شود.

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته